

Griffiernr. :  
Not.nr. : GE 66.99.702-08-SW4  
BORGSOM: 250,00 EUR PS/0800229

### OPENBARE TERECHTZITTING VAN 6 MEI 2013

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, negentiende kamer (19M), drie rechters, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging en de beschikking van de raadkamer, d.d. 5 november 2012, waarbij de in verdenking gestelde verwezen werd naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. \_\_\_\_\_ ondernemingsnummer  
met maatschappelijke zetel, te
2. \_\_\_\_\_, arts, *schepen*, geboren te  
op \_\_\_\_\_ wonende te
3. \_\_\_\_\_ wetgevend beroep, *burgemeester*,  
geboren te \_\_\_\_\_ op \_\_\_\_\_ wonende te
4. ...
5. \_\_\_\_\_ huisarts, geboren te \_\_\_\_\_ op  
\_\_\_\_\_ wonende te \_\_\_\_\_

#### VERDACHT VAN :

De eerste, de tweede en de derde:

A.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, bij inbreuk op de artikelen 4.2.1.1°a) en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de bij artikel 4.2.1. bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

HOGER BEROEP - op 17 mei 2013 door  
(2e vouché) p.2.2) alle beschikkingen  
- op 17 mei 2013 door het OM tegen

beld.) tegen

namelijk zonder voorafgaande vergunning, op het perceel gelegen te  
ten kadaster gekend onder  
in eigendom toebehorende aan het Domein van de

bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken,  
meer bepaald een metalen constructie gebouwd te hebben,  
en deze in stand gehouden te hebben (OK 1bis/stuk 5).

Te , op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode van  
01.04.2010 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding

De eerste, de tweede en de derde:

B.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de  
uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot  
de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het  
misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 4.2.1.1° en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex  
Ruimtelijke Ordening, de bij artikel 4.2.1. bepaalde handelingen, hetzij  
zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij  
na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning,  
hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd,  
voortgezet of in stand gehouden,

namelijk zonder voorafgaande vergunning, op het perceel gelegen te  
ten kadaster gekend onder  
in eigendom toebehorende aan het Domein van

bouwwerken verricht te hebben, met uitzondering van onderhoudswerken,  
meer bepaald een schutterstoren gebouwd te hebben, een waterbad, een  
muur en een afsluiting verwijderd te hebben, een afsluiting geplaatst te  
hebben en een territorium afgebakend en verhard te hebben voor de  
handboogsport  
en deze allen in stand gehouden te hebben (OK 1/stukken 33 en 133),

1. wat de schutterstoren betreft, toen strafbaar ingevolge de artikelen 44,  
64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de  
ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en  
71 van het decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op  
22 oktober 1996)

Te , op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode van  
01.08.1995 tot 01.09.2009

H OGER BEROEP . op 17 mei 2013 door (beeld.)  
tegen alle beschikkingen  
(zie vordg 3° blz.) - op 17 mei 2013 door het OM tegen

2. wat de overige bovenvermelde werken betreft, toen strafbaar ingevolge de artikelen 99, par.1, 146,1°- 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

**Te** \_\_\_\_\_ **op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode van 01.10.2007 tot 01.09.2009**

De eerste, de tweede en de derde:

C.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 4.2.1.1°a) en 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de bij artikel 4.2.1. bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

namelijk zonder voorafgaande vergunning, op het perceel aeloen te  
ten kadaster gekend onder  
in eigendom toebehorende aan het Domein van

meer bepaald de in sub B opgesomde bouwwerken in stand gehouden te hebben

**Te** \_\_\_\_\_ **op niet nader te bepalen tijdstip, in de periode van 01.09.2009 tot 09.11.2009**

De eerste, de tweede en de derde:

D.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op artikel 146 al. 6° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening; een inbreuk te hebben gepleegd op de plannen van aanleg en verordeningen die tot stand zijn gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en die van kracht blijven zolang en in de mate dat ze niet vervangen worden door nieuwe

**HOGER BEROEP** - *Op 21 mei 2013 door (VTP) tegen alle beschikkingen.*  
- *Op 21 mei 2013 door het OF tegen*

voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavig decreet, voormelde inbreuk te hebben gepleegd na de datum van inwerkingtreding van dit decreet, of dit voortzet of in stand houdt, op welke wijze ook tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn

namelijk op de percelen gelegen te ten  
kadaster gekend onder in  
eigendom toebehorende aan het Domein van de

*volgens het gewestplan (KB 24.03.1978) gelegen in een  
parkgebied*

de volgende constructies in stand te hebben gehouden: **meer bepaald de hele inrichting** dienstig voor de handboogsport en dit tegen de stedenbouwkundige voorschriften voorzien in art. 14.4 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen

feiten thans strafbaar gesteld door de artikel 6.1.1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

**Te op niet nader te bepalen tijdstip, in de niet-verjaarde periode tot 01.09.2009**

De eerste, de tweede en de derde:

E.

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

bij inbreuk op artikel 6.1.1.6° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, na de datum van inwerkingtreding van dit decreet, een inbreuk te hebben gepleegd op de plannen van aanleg en verordeningen, tot stand gekomen volgens de bepalingen van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en die nog van kracht waren omdat ze niet vervangen worden door nieuwe voorschriften uitgevaardigd krachtens onderhavig decreet, of een dergelijke inbreuk te hebben voortgezet of in standgehouden, op welke wijze ook, zonder dat de uitgevoerde handelingen vergund zijn, of het gaat om onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie of om handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht,

namelijk op de percelen gelegen te ten  
kadaster gekend onder in  
eigendom toebehorende aan het Domein van

volgens het gewestplan  
parkgebied

KB 24.03.1978) gelegen in een

de volgende constructies in stand te hebben gehouden: meer bepaald de hele inrichting dienstig voor de handboogsport en dit tegen de stedenbouwkundige voorschriften voorzien in art. 14.4 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen:

**Te** in de periode van 01.09.2009 tot 09.11.2009

De vijfde

Gedagvaard teneinde te horen beslissen over zijn burgerlijke partijstelling dd. 05.12.2008 voor onderzoeksrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Gent.

\*\*\*\*\*

PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 3 december 2012.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 4 maart 2013.

De rechtbank aanhoorde:

de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJ,  
hulsarts, geboren te op  
wonende te , in zijn eis tegen de  
beklaagden, voorgedragen door meester advocaat te  
die hem ter terechtzitting  
vertegenwoordigt

– de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door  
substituut Procureur des Konings;

- de beklaagde, in haar middelen van verdediging, voorgedragen door meester in eigen naam en in plaats van meester beiden advocaat te die o.a. de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te die in ondergeschikte orde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te die in ondergeschikte orde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- de vrijwillig tussenkomende partij vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen, met kantoren gevestigd te in haar middelen en conclusies voorgedragen door meester in plaats van meester beiden advocaat te die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt,
- het positief advies van het openbaar ministerie omtrent de eventuele opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

#### **VOORAFGAANDELIJK**

De onder C ten laste gelegde feiten - namelijk de instandhouding van de onder B opgesomde bouwwerken - worden duidelijkheidshalve onderscheiden in een tenlastelegging C1, betrekking hebbend op de instandhouding van de schutterstoren zoals bedoeld in tenlastelegging B1, en in een tenlastelegging C2, betrekking hebbend op de overige in tenlastelegging B2 bedoelde werken, namelijk werken erin bestaande *"een waterbad, een muur en een afsluiting verwijderd te hebben, een afsluiting geplaatst te hebben en een territorium afgebakend en verhard te hebben voor de handboogsport"*.

De onder A, B1, B2, C1, C2 en D ten laste gelegde feiten hebben mede betrekking op de instandhouding van de wederrechtelijk uitgevoerde werken. Bij de omschrijving van de ten laste gelegde periodes worden de woorden *"op niet nader te bepalen tijdstip"* bijgevolg weggelaten.

Wat tenlastelegging A betreft merkt de rechtbank op dat het bevel tot dagvaarding werd gegeven op 15 november 2012.

De tenlasteleggingen A, B.1, B.2, C.1, C.2 en D worden verbeterd zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

## OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

### A. Feiten

#### *Tenlasteleggingen B, C, D en E*

1. Op 5 december 2008 diende bij de onderzoeksrechter klacht in met burgerlijkepartijstelling tegen wegens stedenbouwmisdrijven.

is de gebruiker van een perceel dat gelegen is achter het perceel van de burgerlijke partij. Het perceel behoort toe aan

Het is volgens het gewestplan gelegen in parkgebied.

De inrichting bestaat onder andere uit een metershoge staande wip, een omheining, gebouwen en een cafetaria.

Op 30 juni 1989 werd alleen een bouwvergunning voor het tuinhuis verleend (OK 1, p. 16). In 1998 werd de staande wip zonder vergunning vervangen.

In 2007 vroeg een stedenbouwkundige vergunning aan voor een tuinhuis van 6 op 3 meter, met afdak en veiligheidsgaasdraad (OK 1, p. 18 en 46), maar trok de aanvraag in, volgens de burgerlijke partij omdat zij zich ervan bewust was geworden dat toch geen stedenbouwkundige vergunning zou kunnen worden verkregen (OK 1, p. 24).

Niettemin werden einde 2007 dan zonder vergunning allerlei werken uitgevoerd (OK 1, p. 25 e.v.). Een beukenhaag van ongeveer drie meter hoog werd verwijderd; een afsluitingsdraad werd over een lengte van 20 meter verwijderd; een muurtje in leisteen werd over een lengte van 20 meter afgebroken; een halfrond waterbadje dat deel uitmaakte van het openbaar gemeentelijk speelterrein werd afgebroken; een bijkomende oppervlakte van 6,5 op 20 meter werd ingepalmd en werd verhard; deze bijkomende oppervlakte werd afgesloten met gebetonneerde steunpalen van 2,2 meter hoogte; voorzien van afsluitingsdraad over een lengte van ongeveer 33 meter en langs de binnenzijde werden doeken in groene stof gespannen.

De burgerlijke partij vermeldde dat de werken met toestemming van werden uitgevoerd en dat de stad geen initiatief nam om de werken te laten verwijderen.

Burgerlijke partij klaagde over het probleem van vallende pijlen in zijn tuin, geluidsoverlast door feestjes en barbecues op het terrein en visuele hinder door de staande wip van vijftien meter hoog.

Tijdens zijn verhoor op 3 september 2009 lichtte hij nog toe dat terwijl hij vóór de uitvoering van de werken op zijn terras een uitzicht op het park had, hij na de werken uitzicht had op een afgesloten terrein waar feestjes worden gehouden. De gebruikers van het terrein hebben nu inzicht op zijn perceel terwijl de beukenhaag dat voordien belemmerde (OK 1, p. 116).

2. Kort voordien, op 3 november 2008, had de stedenbouwkundig ambtenaar bij het stadsbestuur op vraag van de burgerlijke partij proces-verbaal opgesteld met betrekking tot de stedenbouwkundige overtredingen op het perceel kadastraal gekend onder eigendom van meer bepaald de uitvoering van de volgende werken zonder stedenbouwkundige vergunning:

- het verwijderen van een drie meter hoge beukenhaag
- het verwijderen van een afsluitingsdraad over een lengte van 20 meter
- het verwijderen van een muur in leisteen over een lengte van 20 meter
- het verwijderen van een waterbad dat deel uitmaakte van een openbaar speelterrein
- het oprichten van een staande wip
- het oprichten van een afsluiting met gevlochten kunststofstrips (OK 1, p. 33).

In een brief van 7 oktober 2008 aan had de burgerlijke partij expliciet gevraagd de stedenbouwmisdrijven vast te stellen en het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand te vorderen (OK 1, p. 43).

In een brief aan van 22 oktober 2008 wees de burgerlijke partij erop dat de gebruiker was van de staande wip en minstens mee verantwoordelijk was voor de instandhouding van de stedenbouwkundige overtredingen (OK 1, p. 40).

antwoordde op 3 november 2008 aan de burgerlijke partij dat de nodige vaststellingen zouden worden gedaan, dat aan de technische dienst de opdracht werd gegeven een regularisatiedossier voor de schutterstoren op te maken en dat na goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een ruimtelijk uitvoeringsplan voor de volledige parkzone zou worden opgemaakt waarin de problematiek van het gebruik van het park zou worden aangepakt (OK 1, p. 59).

3. Op 1 december 2008 werd door een regularisatieaanvraag ingediend, strekkend tot het verkrijgen van een vergunning voor "de vervanging van een schutterstoren, het afbakenen en verharderen van een terrein voor de handboogsport, het verwijderen van een waterbad, een muur en een afsluiting en het plaatsen van een afsluiting" (OK 1, p. 96).

De burgerlijke partij diende hiertegen bezwaar in (OK 1, p. 106).

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar verleende de vergunning op 9 november 2009 (OK 1, p. 133) op grond van de volgende motieven:



"Overwegende dat uit de beschrijvende nota bij de aanvraag blijkt dat zich sinds mensenheugenis in het stadspark een site bevindt die bestaat/bestond uit een speeltuin, een ploeterbadje en een terrein voor de handboogvereniging met schutterstoren. Overwegende dat dit wordt bevestigd door stukken die werden opgemaakt n.a.v. een eerdere aanvraag en waaruit blijkt dat de schutterstoren werd opgericht in 1960 en een hoogte had van 27m.

In toepassing van art. 4.2.14 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) kan de schutterstoren bijgevolg worden vermoed vergund te zijn. De werken in kwestie (o.a. het herbouwen om veiligheidsredenen van de oude schutterstoren) werden uitgevoerd eind 2008 - begin 2009. Voor die werken wordt nu een regularisatievergunning gevraagd; dit is een stedenbouwkundige vergunning die tijdens of na de uitvoering van de werken wordt afgeleverd. Art. 4.4.17, §1 van de VCRO bepaalt dat de vigerende bestemmingsvoorschriften op zichzelf geen weigeringsgrond vormen bij de beoordeling van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor het op dezelfde plaats herbouwen van een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw. Er is sprake van een herbouw op dezelfde plaats indien de nieuwe constructie ten minste drie kwart van de bestaande oppervlakte overlapt.

In toepassing van art. 4.4.9 van de VCRO mag het vergunningverlenende bestuursorgaan (...) bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een plan van aanleg, afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008.

Bij de categorie van gebiedsaanduiding 6. Overig groen wordt onder de standaardtypebepaling voor parkgebied vermeld: "Binnen dit gebied zijn natuurbehoud, bosbouw, landschapszorg en recreatie nevensgeschikte functies. Recreatie moet hier verstaan worden in verhouding tot de andere functies van het gebied. Het is een nevensgeschikte functie en geen enige functie noch de enige hoofdfunctie." De te regulariseren werken staan in functie van recreatie als nevensgeschikte functie binnen het park.

Gelet op het van oudsher aanwezig zijn van de handboogvereniging met schutterstoren op deze locatie en gelet op art. 4.4.17 en art. 4.4.9 van de VCRO, is deze aanvraag voor vergunning vatbaar".

De burgerlijke partij stelde tegen de vergunning een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. (OK 1, p. 141).

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur lichtte toe dat het beroep tot nietigverklaring van burgerlijke partij niet schorsend werkt zodat tijdens de procedure voor de Raad voor vergunningsbetwistingen de werken worden geacht vergund te zijn.

4. diensthoofd van de technische dienst van [redacted] verklaarde op 9 december 2008 (OK 1, p. 122 en OK 1bis, p.156-157) dat de staande wip in 1997 werd vervangen. Door [redacted] werd hiervoor aan de handboogvereniging een subsidie gegeven. De werken werden door de handboogvereniging uitgevoerd. Er werd geen vergunning aangevraagd omdat het ging over de vervanging van een toren die er "sinds mensenheugenis" stond.

Hij bevestigde de uitvoering van de overige werken in 2007. Dat hiervoor geen vergunning werd aangevraagd, verklaarde hij als volgt: *"onachtzaamheid inzake de verwijderingsaspecten; voor de nieuwe werken werd er geen vergunning aangevraagd omdat het ging om de bestendiging en vervanging van een bestaande toestand, mits een kleine uitbreiding; het kinderswembad is verwijderd omwille van hygiënische en veiligheidsredenen"*. Al deze werken werden door de technische dienst van [redacted] uitgevoerd (OK 1, p. 81-82).

Tijdens zijn verhoor op 29 (of 30) juli 2009 lichtte hij toe dat voor het park destijds een bijzonder plan van aanleg bestond, goedgekeurd bij KB van 17 februari 1961 (en volgens een handgeschreven notitie vervallen op 13 januari 2001). Voor het park werd als bestemming vermeld: *"Deze zone is voorbehouden voor het bestaande openbaar park en zijn uitbreiding"*. Over de *"aard der gebouwen"* werd bepaald: *"Gebouwen voor de inrichting en uitbating van het openbaar park, zoals kasteel, chalet, kleedkamers, conciërgewoning, berg- en schuilplaatsen, openluchttheater, schietpers, speelterreinen, enz. zijn toegelaten"* (OK 1, p. 123 en 129).

Hij erkende dat de vervanging van de schutterstoren wederrechtelijk gebeurde, alsook het verwijderen van het waterbad/ploeterbadje, het slopen en verwijderen van een muurtje van ongeveer 1,20 meter hoog tussen het ploeterbad en de schietstand, het plaatsen van de afsluiting en het afbakenen en verharderen van het bijkomend ingenomen terrein (OK 1, p. 123; zie het plan op OK 1, p. 130).

Hij zag geen bezwaar in de afsluiting van het terrein van de vereniging. Hij vond de afsluiting niet strijdig met de sociale functie van het park. De afsluiting van het terrein had te maken met veiligheid.

Hij meende dat gelet op hun aard en de schaal ervan, de uitgevoerde werken bleven binnen de grenzen van een normale exploitatie van het park. Het ging niet over een nieuwe inrichting noch over een ingrijpende wijziging van een bestaande inrichting. Het handboogschieten is volgens hem een folkloristische vorm van recreatie die sinds mensenheugenis in het park wordt beoefend (OK 1, p.124).

werd nogmaals verhoord op 9 juni 2011 (OK 1bis, p. 186).

5. voorzitter van [redacted] sinds haar oprichting op 1 mei 1991, werd enkele keren verhoord (op 10 december 2008, OK 1, p. 83; op 1 april 2010, OK 1, p. 180 en op 18 februari 2011, OK 1bis, p. 49). Uit zijn verklaringen blijkt samengevat het volgende.

De vereniging huurt het terrein van [redacted] voor een symbolische frank.

De oude schutterstoren werd gebouwd rond het jaar 1960. De vereniging gebruikte het terrein vanaf 1960. Uit een brief van 28 februari 1961 van het schepencollege blijkt dat na onderhandelingen tussen schepen en volksvertegenwoordiger en de handboogvereniging het volgende werd overeengekomen: "1° het gebruik der wip wordt U toegestaan mits een jaarlijkse vergoeding, met ingang van 1.1.1961, van 2.000 F, op voorwaarde dat U instaat voor het normale onderhoud van de installatie. Het nodige materiaal zal U door onze diensten ter beschikking worden gesteld. 2° Het is U toegelaten de ingang tot het plein te verfraaien onder voorbehoud nochtans dat het plan ter goedkeuring aan onze diensten wordt voorgelegd. Het vereiste materiaal zal U eveneens worden ter beschikking gesteld, zoals ook voor het aanbrengen van de nodige borden. 3° Onze diensten zullen zich gelasten met het in orde brengen van de elektrische verlichting van de wip. Wij verwachten ten gepaste tijde bericht wanneer het mag worden uitgevoerd" (OK 1bis, p. 58).

De toren werd volgens hem in 1995-96 gerenoveerd (OK 1, p. 83, zie in dezelfde zijn verklaring van 1 april 2010, OK 1, p. 180). Tijdens zijn verhoor op 18 februari 2011 legde hij een aantal documenten voor waaruit blijkt dat de werken werden uitgevoerd in augustus-september 1995. De vereniging stelde bij brief van 4 juli 1995 het college van burgemeester en schepenen op de hoogte van de start van de werken na 15 augustus 1995. Aan het college werd gevraagd de toestemming te geven tot de uitvoering van de werken en te willen zorgen voor de nodige maatregelen om de veiligheid van de parkbezoekers te waarborgen (OK 1bis, p. 64). gaf een subsidie van 500.000 frank. voerde de werken uit voor de prijs van 486.000 frank (exclusief BTW) (zie OK 1bis, p. 59-69).

verklaarde voorts dat het terrein voor de schuttersvereniging om veiligheidsredenen afgesloten is.

De afsluiting van 6 meter hoog (om verdwaalde pijlen te onderscheppen) werd zeker al tien jaar geleden aangebracht.

In 2006 verkreeg de vereniging van een uitbreiding van het terrein met ongeveer 120 m<sup>2</sup> ter gelegenheid van hun 600-jarig bestaan.

brak het ploeterbadje tot de funderingen uit, nivelleerde het terrein en bracht een afsluiting in Bekaertdraad aan.

voerde toen zelf geen werken uit. Zij bracht alleen een groene doek aan de nieuw geplaatste afsluiting aan.

Uit stukken die voorlegde, blijkt dat de vereniging aan het schepencollege voorstelde dat haar terrein zou worden uitgebreid met het voormalige plonsbadje in het park waarvan de afbraak in het vooruitzicht was gesteld. Hierdoor zou de vereniging over een soort terras beschikken waarop bij slecht weer een liggende wip zou kunnen worden geplaatst. De vereniging stelde voor een deel van de kosten van afsluiting voor haar rekening te nemen. Omdat de bodem van het badje niet zou worden weggebroken, zou de stad ook kunnen besparen op de kosten van afbraak (OK 1bis, p. 70-71). Dit voorstel, gedaan per e-mail op 27 mei 2006, volgde op een brief van 30 maart 2006 waarin

aan de handboogvereniging meedeelde dat het bouwvallig muurtje tussen het schuttersdomein en het speelpleintje zou worden vervangen door betonplaten met steenmotief en dat tegelijkertijd het vroegere peutzerzwembadje en de naastliggende zandbak zouden worden verwijderd. Er werd meegedeeld dat aan de technische dienst de opdracht werd gegeven het nodige te doen voor de uitvoering van deze beslissing (OK 1bis, p. 72).

steunde zich op een brief van de stad van 30 maart 2006 om te rechtvaardigen dat zijn vereniging voor die werken geen stedenbouwkundige vergunning aanvroeg (OK 1bis, p. 52).

Hij bevestigde dat de aanvraag voor de uitbreiding van het tuinhuis inderdaad werd ingetrokken na bezwaar van Deze werken werden niet uitgevoerd (OK 1, p. 83-84). In zijn latere verklaringen lichtte toe dat de aanvraag die in 2007 had ingediend, werd ingetrokken op aanraden van "iemand van (OK 1, p. 180) en om verdere moeilijkheden te vermijden aangezien al moeilijk deed over de uitbreiding van het terrein (OK 1bis, p. 52).

De vereniging heeft een zeventigtal actieve leden. De handboogschieting is alleen toegankelijk voor de leden maar nieuwe leden zijn "in principe steeds welkom". Jaarlijks worden een tiental schietingen georganiseerd waarop iedereen welkom is (OK 1, p. 84).

ontkende dat het in 1989 vergunde tuinhuis werd gebruikt als kantine. De kantine stond er al sinds 1960 en daaraan werd sindsdien niets veranderd (OK 1bis, p. 53).

6. Op vraag van de onderzoekers maakte een aantal documenten over.

De subsidie voor de vervanging van de schutterstoren werd door de gemeenteraad toegekend op 26 juni 1995. Voorwaarden waren onder andere dat de nieuw geplaatste toren dadelijk in het stadspatrimonium werd opgenomen, dat de schuttersmaatschappij instaat voor het gewone onderhoud, de keuring en verzekering van de infrastructuur, onder toezicht van het college, en dat de schuttersmaatschappij voor een periode van 25 jaar (eindigend op 31 december 2020) een symbolische frank huurvergoeding betaalde. Een overeenkomst tussen en de vereniging in die zin werd op 1 september 1995 ondertekend (OK 1bis, p. 139-140).

De stad maakte eveneens documenten over in verband met de vervanging van het omheiningsmuurtje rond het park (OK 1bis, p.141 e.v.). Op de andere werken die in 2007 werden uitgevoerd, hebben deze stukken geen betrekking.

7. werd verhoord op 6 (of 8) juni 2011 (OK 1bis, p. 167 e.v.). Hij is schepen sinds 1995.

Hij bevestigde dat de werken in 2007 gebeurden in opdracht van en door werden uitgevoerd zonder vergunning.

Hij verklaarde dat niet op de hoogte werd gesteld van de werken in verband met de metalen constructie (zie hierna, bespreking van de feiten betreffende tenlastelegging A).

werd verhoord op 10 juni 2011. Hij is burgemeester sinds 1 januari 2007.

Volgens hem werden de werken in 2007 uitgevoerd door de technische dienst in opdracht van het college van burgemeester en schepenen (OK 1bis, p.175).

8. worden onder **tenlastelegging B1** vervolgd voor de bouw en de instandhouding van de **schutterstoren** over de periode van **1 augustus 1995 tot 1 september 2009** onder gelding van de Stedenbouwwet, het Stedenbouwdecreet en het decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (DRO).

Zij worden onder **tenlastelegging B2** vervolgd voor de uitvoering van de overige werken en de instandhouding ervan (namelijk: de verwijdering van een waterbad, een muur en een afsluiting, het plaatsen van een afsluiting en het verharden van een terrein voor de handboogsport) over de periode van **1 oktober 2007 tot 1 september 2009**.

Voor de instandhouding van al deze werken onder gelding van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) worden zij vervolgd onder de **tenlasteleggingen C.1 en C.2** voor de periode van **1 september 2009 tot 9 november 2009**, datum waarop een (nog voor de Raad van Vergunningsbetwistingen aangevochten) regularisatievergunning werd toegekend.

Onder **tenlasteleggingen D en E** worden de beklaagden vervolgd voor de instandhouding van de gehele inrichting dienstig voor de handboogsport wegens strijdigheid met de stedenbouwkundige voorschriften zoals bepaald in art. 14.4 van het KB van 28 december 1972 over de **niet-verjaarde periode tot 1 september 2009** (onder gelding van DRO) en van **1 september 2009 tot 9 november 2009** (onder gelding van VCRO).

### **Tenlastelegging A**

1. Op 27 april 2010 verwittigde de politie van de uitvoering van werken door de schuttersgilde De politie stelde vast dat een metalen constructie werd gebouwd zonder stedenbouwkundige vergunning. Volgens was er geen bouwvergunning nodig omdat de werken alleen een vervanging van de bestaande veiligheidsconstructie zouden inhouden; ook voordien was er al een

veiligheidsnet over een metalen constructie gespannen. De werken zouden op 27 april 2010 gestart zijn. (OK 1bis, p. 6 e.v.).

verklaarde dat de werken door de vereniging werden uitgevoerd (OK 1bis, p. 54).

De staking van de werken werd bevolen (OK1bis, p. 8).

De gewestelijk stedenbouwkundig Inspecteur bekrachtigde het bevel tot staken op 6 mei 2010 (OK 1bis, p. 17). De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur kon wel instemmen met het aanbrengen van een tijdelijk zeil om eventuele of verdere schade aan de metalen constructie tegen te gaan (OK 1bis, p. 24).

Op 17 mei 2010 werd door de stedenbouwkundig ambtenaar bij de doorbreking van het stakingsbevel vastgesteld: er werd ongeveer 10 m<sup>2</sup> draad bijgeplaatst. De staking van werken werd bevolen (OK 1bis, p. 25) en door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd (OK 1bis, p. 28).

verklaarde hierover dat de draad over de metalen constructie werd geplaatst om een wedstrijd te kunnen laten spelen die al geruime tijd voordien was bekendgemaakt (OK 1bis, p. 53).

Voor de doorbreking van het stakingsbevel werd, na verzoek tot kwijtschelding, aan de vereniging en aan administratieve boete van 100 euro opgelegd (OK 1bis, p. 74 e.v.).

Door werd op 22 juli 2010 een regularisatievergunning aangevraagd voor het bouwen van een metaalconstructie. Het college van burgemeester en schepenen verleende de vergunning op 26 oktober 2010 (OK 1bis, p. 32).

Tegen de toekenning van de vergunning tekende beroep aan bij de deputatie.

Op 11 maart 2011 willigde de deputatie het beroep in; de vergunning werd geweigerd op de volgende gronden:

*"Op basis van de bestaande en historisch gegroeide toestand kan de voorgestelde constructie en de daaraan gekoppelde dynamiek binnen het stadspark worden aanvaard. Evenwel dient erover gewaakt dat deze zich op kwalitatieve wijze integreert in deze omgeving. Uit voorliggend dossier blijkt niet waarom de constructie een andere dakbedekking diende te krijgen dan de vorige constructie die werd gesloopt. De oorspronkelijke bedekking - enkel draadgaas - sloot veel meer aan bij het beoogde gebruik i.f.v. de schutterstoren dan de gevraagde bedekking uit zeildoek. Daarenboven verhoogt een bedekking uit draadgaas de transparantie van het geheel, wat de inpasbaarheid van het geheel in de omgeving ten goede komt. De te regulariseren bedekking uit zeildoek kan bijgevolg niet aanvaard worden; vanuit het oogpunt van de verenigbaarheid met de goede plaatselijke aanleg. Er kunnen enkel vergunningen worden verleend voor constructies die ertoe bijdragen dat deze van oudsher bestaande site een kwalitatief en integrerend deel gaat uitmaken van deze parkomgeving.*

wat met de hier te regulariseren uitvoeringswijze niet het geval is". (OK 1bis, p. 195).

Nadien werd een tweede regularisatieaanvraag ingediend. Tegen de nieuwe vergunning van 9 augustus 2011 (OK 1bis, p. 209) werd opnieuw door beroep ingesteld bij de deputatie.

Het beroep werd opnieuw ingewilligd. De deputatie weigerde op 8 december 2011 de vergunning op de volgende grond:

*"De te regulariseren constructie resulteert niet in een wezenlijk toenemende dynamiek van de totale (minstens gedeeltelijk) vergunde boogschuttersactiviteit op deze site. De schutterstoren is immers vergund en de capaciteit vergroot immers niet. Bijgevolg dient geconcludeerd dat deze constructie kan aanvaard worden op deze plek. De visuele impact van het gevraagde op de omgeving is echter te groot, door de oppervlakte van 58,5 m<sup>2</sup>, zeker gezien de basisvergunning een tuinhuis betrof"* (OK 1bis, p. 202).

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur was van oordeel dat deze handelwijze van de deputatie weinig ernstig was en niet van behoorlijk bestuur getuigde. Gelet op de historische context en rekening houdend met de stedenbouwkundige afwegingen die de gemeente en de deputatie hebben gedaan, deelde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur mee dat hij geen herstellvordering zou indienen (OK 1bis; p. 207).

Op 19 juni 2012 werd vastgesteld dat de metaalconstructie werd afgebroken (OK 1bis, p. 231). Deze afbraak werd overeengekomen tussen de burgerlijke partij, de eerste beklagde en op initiatief van de burgerlijke partij die de eerste beklagde en daartoe in verzoening had opgeroepen voor de Vrederechter van het kanton (stukken 3 en 4 dossier beklagde Bij proces-verbaal van verschijning tot minnelijke schikking van 20 maart 2012 verbond de eerste beklagde meer bepaald zich ertoe om de constructie af te breken tegen uiterlijk 1 mei 2012; er werd genoteerd dat hiervan akte nam.

2.

worden onder tenlastelegging A vervolgd voor de bouw en de instandhouding van de metalen constructie over de periode van 1 april 2010 tot en met de datum van het bevel tot dagvaarding.

## **B. Bespreking**

***Voorafgaandelijk; wat de eventuele strafrechtelijke verantwoordelijkheid van beklagden in het algemeen betreft***

De beklagden voeren aan dat zij niet met het college van burgemeester en schepenen kunnen worden vereenzelvigd en dat de bevoegdheid voor de eigendommen van toekomt aan het college van burgemeester en schepenen dat een collegiaal orgaan is.

Het strafrecht kent geen andere strafrechtelijke verantwoordelijkheid dan de individuele strafrechtelijke verantwoordelijkheid. De beklaagden worden vervolgd als dader of mededader.

Hun individuele strafrechtelijke verantwoordelijkheid kan bijgevolg voortvloeien zowel uit een deelneming aan de aan de eerste beklagde ten laste gelegde feiten van wederrechtelijke uitvoering of instandhouding van handelingen als uit handelingen van deze beklagden als natuurlijke persoon door wier persoonlijke toedoen heeft gehandeld.

Zowel het feit dat eigenaar is van de percelen waarop de constructies werden opgetrokken, als het feit dat de beklagden door hun ambt bepaalde bevoegdheden hadden, kunnen meebrengen dat de beklagden niet hebben gehandeld ten aanzien van strafrechtelijk gesanctioneerde verplichtingen zoals zij moesten handelen en dat hieruit een strafrechtelijke verantwoordelijkheid voortvloeit.

Het feit dat deze beklagden lid zijn van het college van burgemeester en schepenen sluit op zichzelf hun strafrechtelijke verantwoordelijkheid niet uit, noch wat betreft hun bijdrage aan het beslissingsproces binnen het college, noch wat betreft hun bijdrage aan de voorbereiding of uitvoering van beslissingen.

Het loutere gegeven dat deze beklagden lid zijn van een college van burgemeester en schepenen, dat dit orgaan collegiaal beslist en dat in dit opzicht geen sprake is van een bevoegdheidsverdeling, brengt evenmin strafrechtelijke immuniteit mee.

Het standpunt van de beklagden dat zij in verband met het beheer van de eigendommen van de stad geen eigen verplichtingen hebben en geen strafrechtelijke verantwoordelijkheid dragen, is dan ook onjuist (vgl. Cass. 24 januari 2012,

De rechtbank zal hierna de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de beklagden vanuit dit oogpunt onderzoeken.

***Voorafgaandelijk: wat de aangevoerde schending van de rechten van verdediging betreft***

Beklaagden voeren aan dat hun rechten van verdediging werden geschonden.

Beklaagde voert aan dat hij nooit in kennis werd gesteld van het doel van het verhoor en van de misdrijven die hem ten laste werden gelegd en dat de cautieplicht niet werd nageleefd.

Beide beklagden voeren aan dat hen niet de mogelijkheid werd gegeven de bijstand van een advocaat te hebben.

Hun verweer is zonder feitelijke grondslag.

Het proces-verbaal van 6 juni 2011, dat het verhoor van beklagde bevat, vermeldt dat de werkwijze voor het verhoor werd besproken



met de beklagde en dat de beklagde hiermee akkoord ging. De e-mail die beklagde voorleed is gericht aan beklagde beklagde en aan en dateert van 19 april 2011.

Aleen beklagde maakte zijn antwoorden per e-mail over. Deze antwoorden werden door de onderzoeker overgenomen in een proces-verbaal dat aan de beklagde werd voorgelegd. De verbalisant vermeldt dat de betrokkene voorafgaandelijk op de hoogte werd gesteld van al zijn rechten en plichten. Het proces-verbaal bevat alle vermeldingen zoals voorgeschreven door het op dat ogenblik toepasselijke art. 47bis Wetboek van Strafvordering. Enige schending van het recht van verdediging op dit punt blijkt bijgevolg niet.

De wijze waarop dit verhoor van beklagde werd afgenomen, gaf hem alle tijd en mogelijkheden om, indien hij dit wenste, zich bij het opstellen van zijn verklaring te laten bijstaan door een raadsman.

Dit geldt ook voor de beklagde die de vragenlijst niet invulde en vervolgens op 10 juni 2011 werd verhoord. Uit het proces-verbaal van dit verhoor, blijkt dat aan deze beklagde geen andere vragen werden gesteld dan de vragen die ook aan beklagde waren gesteld en waarvan beklagde bijgevolg al sinds 19 april 2011 kennis had. Ook hij beschikte bijgevolg over alle tijd en mogelijkheden om een overleg te hebben met een raadsman.

De rechtbank beoordeelt overigens hierna de schuld van de beklagden aan de hen ten laste gelegde feiten niet op basis van de verklaringen van de beklagden.

Het recht van verdediging en het recht op een eerlijk proces van de beklagde zijn dan ook in dit strafproces, dat in zijn geheel moet worden beschouwd, niet geschonden.

### **Tenlastelegging A**

De materiële feiten blijken afdoende uit het dossier en maken niet het voorwerp uit van betwisting.

De werken namen een aanvang op 27 april 2010. Op 19 juni 2012 werd vastgesteld dat de werken werden verwijderd.

De ten laste gelegde periode wordt bijgevolg verbeterd als volgt: "*in de periode van 27.04.2010 tot 19.06.2012*".

De eerste beklagde voerde de vergunningsplichtige werken uit en hield de werken nadien in stand zonder stedenbouwkundige vergunning, wat de eerste beklagde niet betwist.

Uit geen enkel gegeven uit het strafdossier blijkt dat beklagden door enig handelen deel hebben genomen aan de door de eerste beklagde gepleegde uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken.

Evenmin blijkt dat beklagden hebben verzuimd te handelen op een dergelijke wijze dat, gelet op de ermee gepaard gaande omstandigheden, dit verzuim de uiting was van het opzet om bij te dragen aan de door de eerste beklagde uitgevoerde werken (vgl. Cass. 17 december 2008, conclusie D. Vandermeersch, RW 2010-11, 366, noot S. Van Overbeke).

is evenwel eigenaar van het perceel. Beklaagde was sinds 2007 als burgemeester bevoegd voor onder andere het algemeen beheer van het stadspatrimonium en beklagde als schepen bevoegd voor onder andere stedenbouw.

Het misdrijf van instandhouding inzake stedenbouw bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken. als eigenaar van de grond waarop de constructie wederrechtelijk was aangebracht en in die hoedanigheid, had zeggenschap over de constructie en kon en moest het nodige doen om de wederrechtelijke toestand te beëindigen. De strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor deze instandhouding valt niet samen met de strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor de onder art. 6.1.1., 3° VCRO, bedoelde feiten, namelijk als eigenaar toestaan of aanvaarden dat één van de onder art. 6.1.1., 1° en 2°, vermelde strafbare feiten worden gepleegd, voortzetz of in stand gehouden (vgl. Cass. 8 april 2008,

De Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) bevat geen aanduiding van het moreel bestanddeel van het misdrijf zodat algemeen opzet, dit is het bewust en vrijwillig handelen (of niet-handelen) volstaat.

Wanneer de wederrechtelijke constructie is opgetrokken door een derde, kan worden aangenomen dat aan de eigenaar een redelijke termijn kan worden gegund om te doen blijken van zijn wil een einde te maken aan de wederrechtelijke toestand. Zeker na de tweede weigeringsbeslissing van de deputatie van 8 december 2011, bleven de beklagden passief. Uit geen enkel gegeven blijkt dat deze beklagden de wil naagden de wederrechtelijke toestand te beëindigen. Evenmin wordt overmacht aannemelijk gemaakt, noch blijkt dit uit het dossier. Het wordt niet aangevoerd, en het is evenmin aannemelijk, dat de eerste beklagde zich zou hebben verzet tegen de verwijdering van de constructie indien de ~~dit~~ had gevraagd.

De afbraak van de constructie kwam er slechts door het initiatief van de burgerlijke partij die (anders dan beklagde aanvoert) niet alleen de eerste beklagde maar ook in verzoening voor de vrederechter liet oproepen op grond dat zowel de eerste beklagde "als gebruiker-uitvoerder" als "als eigenaar", een in art. 6.1.1. VCRO bedoeld misdrijf pleegden en dat zij geen stappen ondernamen om de illegale constructie af te breken.

In die omstandigheden staat een aan toerekenbare instandhouding van de wederrechtelijke constructie vast:

Beklaagde als burgemeester bevoegd voor onder andere het algemeen beheer van het stadspatrimonium, en beklagde

als schepen bevoegd voor onder andere stedenbouw, hadden kennis van de feiten en waren bevoegd om te handelen. Zij lieten dit evenwel na. In dit opzicht rust op hen een strafrechtelijke verantwoordelijkheid.

Het feit dat beklaagde \_\_\_\_\_ zoals hij aanvoert, niet verzuimd heeft te handelen, noch bij het laten vaststellen van de wederrechtelijke toestand eenmaal de burgerlijke partij klacht had ingediend, noch ten aanzien van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wat de bekrachtiging van de bevelen tot staking betreft, belet niet de vaststelling dat hij verzuimd heeft de wederrechtelijke constructie te laten verwijderen. Zoals gezegd, bleef \_\_\_\_\_ na de vaststelling dat de constructie onvergund bleef, passief terwijl zij als eigenaar van de grond had moeten handelen en het onder andere aan beklaagde \_\_\_\_\_ toekwam daartoe het initiatief te nemen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de beklaagden voor de passiviteit van \_\_\_\_\_ wordt evenmin uitgesloten door het feit dat de bevoegdheid voor het instellen van een herstellvordering krachtens de VCRO bij het college van burgemeester en schepenen berust. Die bevoegdheid is immers vreemd aan de bevoegdheid van \_\_\_\_\_ om als eigenaar zelf, voorafgaand aan enige herstellvordering, een einde te maken aan de wederrechtelijke instandhouding.

**Conclusie:**

- tenlastelegging A, zoals verbeterd, is ten aanzien van de eerste beklaagde bewezen;
- tenlastelegging A, in zoverre de tenlastelegging betrekking heeft op het bouwen van de metalen constructie, is ten aanzien van de tweede en derde beklaagde niet bewezen;
- tenlastelegging A, in zoverre de tenlastelegging betrekking heeft op het instandhouden van de metalen constructie, is ten aanzien van de tweede en derde beklaagde bewezen.

**Tenlasteleggingen B1 en C1**

De materiële feiten blijken afdoende uit het dossier en maken niet het voorwerp uit van betwisting.

De eerste beklaagde voerde vergunningsplichtige werken uit en hield de werken nadlen in stand zonder stedenbouwkundige vergunning, wat de eerste beklaagde niet betwist.

Uit het dossier blijkt eveneens dat \_\_\_\_\_ als rechtspersoon en als eigenaar van het park, toeliet dat de schutterstoren zonder vergunning werd gebouwd en in stand werd gehouden.

Op het ogenblik waarop de schutterstoren werd opgericht (augustus-september 1995), droegen beklaagden \_\_\_\_\_ binnen het college van burgemeester en schepenen geen verantwoordelijkheid voor het beheer van het stadspatrimonium of voor stedenbouw.

Uit het strafdossier blijkt alleen dat beklaagde \_\_\_\_\_ als schepen bevoegd voor sport en financiën, aan de schuttersvereniging bevestigde dat de gemeenteraad een subsidie van 500.000 frank voor de bouw van de

schutterstoren in de begroting had ingeschreven. Daaruit blijkt nog niet dat beklaagde enige verantwoordelijkheid droeg voor de stedenbouwkundige aspecten van de bouw van de schutterstoren. Minstens bestaat hierover twijfel die aan de beklaagde ten goede moet komen.

is evenwel eigenaar van het perceel. Sinds 2007 was beklaagde als burgemeester bevoegd voor onder andere het algemeen beheer van het stadspatrimonium en beklaagde als schepen bevoegd voor onder andere stedenbouw. ...

Er is vóór de vaststellingen door de stedenbouwkundig ambtenaar bij het stadsbestuur van twijfel mogelijk of beklaagden en kennis hadden of moesten hebben van het feit dat de schutterstoren zonder vergunning was opgetrokken. Deze twijfel dient aan de beklaagden ten goede te komen.

Na de vaststellingen op 3 november 2008 kan hierover echter geen twijfel meer bestaan.

Zoals hierboven gezegd bestaat het misdrijf van instandhouding in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk uitgevoerde werken een einde te maken, had als eigenaar van de grond en in die hoedanigheid zeggenschap over de constructie en kon en moest het nodige doen om de wederrechtelijke toestand te beëindigen.

De aanvraag van een regularisatievergunning sluit geen strafbare instandhouding uit tijdens de duur van de procedure tot verkrijging van een regularisatievergunning.

Beklaagden hadden kennis van de feiten en waren bevoegd om een einde te stellen aan de wederrechtelijke instandhouding. Zij hebben dit niet gedaan. In dit opzicht rust op hen een strafrechtelijke verantwoordelijkheid voor de instandhouding van de wederrechtelijke constructies.

De omstandigheid dat uiteindelijk voor deze constructies een regularisatievergunning werd afgeleverd, doet evenmin afbreuk aan de vaststelling dat tijdens de ten laste gelegde periode (tot datum van de regularisatievergunning) de zonder vergunning uitgevoerde handelingen in stand werden gehouden.

De vraag naar de wettigheid van de regularisatievergunning is voor de beoordeling van de tenlasteleggingen onder C dan ook niet van belang.

Een buitentoepassingverklaring van de regularisatievergunning kan evenmin tot gevolg hebben dat de rechtbank zou kunnen oordelen over een uitbreiding van de ten laste gelegde periode.

**Conclusie:**

- tenlastelegging B1 is ten aanzien van de eerste beklaagde bewezen;
- tenlastelegging B1 is ten aanzien van de tweede beklaagde en de derde beklaagde alleen bewezen wat betreft de instandhouding over de periode van 03.11.2008 tot 01.09.2009; voor de uitvoering van de

werken en voor de instandhouding over de periode van 01.08.1995 tot en met 02.11.2008 dienen zij van rechtsvervolgning te worden ontslagen;  
 - tenlastelegging C1 is ten aanzien van de eerste, tweede en derde beklagde bewezen.

### **Tenlasteleggingen B2 en C2**

De materiële feiten blijken afdoende uit het dossier en maken niet het voorwerp uit van betwisting.

Terecht voert de eerste beklagde aan dat zij deze werken niet heeft uitgevoerd en dat het feit dat een stedenbouwkundige vergunning ontbrak, haar niet kan worden toegerekend.

Het staat vast dat de werken werden uitgevoerd door de technische dienst van

Uit de stukken die beklagde voorlegt, blijkt dat de beslissingen daartoe werden genomen in de loop van 2006 (beslissingen van het schepencollege van 27 maart 2006, stuk 9, en van 9 juni 2006, stuk 11) en dat de gemeenteraad hiermee instemde (gemeenteraadszitting van 22 mei 2006).

Als opdrachtgever van de werken diende de in te staan voor de aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning, wat werd nagelaten.

Beklaagden waren op de hoogte en hadden binnen de grenzen van hun bevoegdheid moeten instaan voor de naleving van de vergunningsplicht, wat zij hebben nagelaten.

### **Conclusie:**

- tenlasteleggingen B2 en C2 zijn ten aanzien van de eerste beklagde niet bewezen;
- tenlasteleggingen B2 en C2 zijn ten aanzien van de tweede en derde beklagde bewezen.

### **Tenlasteleggingen D en E**

Uit de toelichting door het openbaar ministerie blijkt dat deze tenlasteleggingen betrekking hebben op alle andere constructies en aanhorigheden op de percelen met uitsluiting van de werken die het voorwerp uitmaken van de tenlasteleggingen B en C (namelijk de in 1995 vervangen schutterstoren en de in 2007 uitgevoerde werken) en met uitsluiting van het tuinhuis waarvoor op 30 januari 1989 een vergunning werd toegekend (OK 1, p. 16), namelijk "de omheiningen met afdak, de gebouwen, de cafetaria en andere bijhorigheden".

De omschrijving van deze feiten strookt met de feiten waarvoor de klacht van de burgerlijke partij de strafvordering in werking heeft gesteld. In haar klachtbrief voerde de burgerlijke partij immers aan dat er voor "de ganse inrichting" geen stedenbouwkundige vergunning was, op een stedenbouwkundige vergunning voor het tuinhuis na; en dat de gehele

activiteit niet in parkgebied thuishoorde, met verwijzing naar artikel 14.4.4 van het KB van 28 december 1972 (OK 1, p. 4-5).

Deze feiten werden in het proces-verbaal van burgerlijkepartijstelling omschreven als de feiten onder B (OK 1, p. 2) en het zijn onder die "B" bedoelde feiten die overeenkomstig de vordering van het openbaar ministerie voor de raadkamer werden omschreven als de tenlasteleggingen D en E en waarvoor de beklaagden naar de rechtbank werden verwezen.

Uit het strafdossier blijkt dat de inrichting al vóór de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 (op 22 april 1962) bestond.

Het bijzonder plan van aanleg uit 1961 vermeldt dat "*gebouwen voor de inrichting en uitbating van het openbaar park, zoals (...) schietpers (...) zijn toegelaten*".

Op een plan staat het oorspronkelijke perceel van de schuttersvereniging (vóór de uitbreiding ervan in 2007-08) vermeld als perceel dat al vóór 1961 in gebruik was door de schuttersvereniging.

De brief van \_\_\_\_\_ aan de \_\_\_\_\_ (OK 1bls. p. 58) bevestigt in elk geval dat op dat ogenblik er al een wip stond.

Het strafdossier bevat voorts geen gegevens over "*de omheiningen met afdak, de gebouwen, de cafeteria en andere bijhorigheden*" waarop de tenlasteleggingen D en E volgens het openbaar ministerie betrekking hebben.

In die omstandigheden is er minstens sprake van twijfel die de beklaagden ten goede moet komen.

**Conclusie:**

- de tenlasteleggingen D en E zijn ten aanzien van de eerste, tweede en derde beklagde niet bewezen.

**C. Straftoemeting-beoordeling**

***Ten aanzien van de eerste beklagde***

De onder A, B1 en C1 ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet.

De beklagde vraagt de opschorting.

De beklagde heeft de vergunningsplicht niet nageleefd. De gevolgen daarvan zijn evenwel beperkt gebleven. De onder B1 en C1 bedoelde werken werden geregulariseerd. De onder A bedoelde werken werden niet geregulariseerd maar, zoals uit de beslissingen van de deputatie blijkt, daartoe bestond wel een reële kans en de constructie werd uiteindelijk verwijderd.

De beklaagde heeft een blanco strafregister. Aan de voorwaarden tot toekenning van opschorting is voldaan.

Het feit zich te hebben moeten verantwoorden voor de rechtbank, zal deze beklaagde voldoende geweest hebben op de noodzaak zich stipt te houden aan stedenbouwkundige verplichtingen.

**Ten aanzien van tweede beklaagde**

**en derde beklaagde**

Voor elk van de beklaagden geldt dat de ten laste gelegde en bewezen verklaarde feiten onder A - alleen wat de instandhouding betreft -, B1 - alleen wat de instandhouding over de periode van 03.11.2008 tot 01.09.2009 betreft -, B2, C1 en C2 de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet zijn.

De beklaagden vragen de opschorting.

De beklaagden hebben weliswaar niet toegezien op de naleving van de vergunningsplicht voor de werken die zelf uitvoerde en zij hebben weliswaar geen enkel initiatief genomen tot beëindiging van de wederrechtelijke instandhouding. Niettemin zijn de gevolgen van hun verzuim uiterst beperkt gebleven. De onder B en C bedoelde werken werden geregulariseerd. De onder A bedoelde werken werden niet geregulariseerd maar, zoals uit de beslissingen van de deputatie blijkt, daartoe bestond wel een reële kans en de constructie werd uiteindelijk verwijderd.

De beklaagden werden geconfronteerd met een historisch gegroeide situatie (de schutterstoren) en met een door een derde tot stand gebrachte wederrechtelijke situatie (de metalen constructie). Hierdoor werden zij geplaatst voor de moeilijke keuze tussen het onverkort laten naleven van strafrechtelijk gesanctioneerde verplichtingen en het streven, op langere termijn, naar een stedenbouwkundig te verantwoorden behoud van de wederrechtelijk aangebrachte constructies. Zij hebben daarbij niet gehandeld met het oog op hun eigen belangen. Zij hebben daarbij evenmin manifest het algemeen belang miskend.

Beide beklaagden hebben een blanco strafrechtelijk verleden. Aan de voorwaarden tot toekenning van opschorting is voldaan.

Een veroordeling tot straf zou de beklaagden onevenredig zwaar treffen in hun beroepsleven.

Ten aanzien van beide beklaagden volstaat de opschorting dan ook als maatschappelijke reactie en de beklaagden worden hierdoor afdoende op de noodzaak geweest de vergunningsplicht op stedenbouwkundig vlak na te leven.

## OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

### A. Ten aanzien van

1. Gelet op vrijspraak is de rechtbank niet bevoegd te oordelen over de vordering van de burgerlijke partij in zoverre gesteld tegen:

- de eerste beklagde in zoverre gesteund op de tenlasteleggingen B2, C2, D en E;
- de tweede en de derde beklagde in zoverre gesteund op de tenlastelegging A in zoverre de tenlastelegging betrekking heeft op het bouwen van de metalen constructie, op de tenlastelegging B1 in zoverre zij betrekking heeft op de uitvoering van de werken en op de instandhouding ervan over de periode van 01.08.1995 tot en met 02.11.2008 en op de tenlasteleggingen D en E.

2. In zijn syntheseconclusie vordert de burgerlijke partij de veroordeling van de eerste, de tweede en de derde beklagde tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, wat inhoudt dat de schutterstoren wordt afgebroken en de afbakening en de verharding van het terrein worden verwijderd.

Hij vordert voorts de veroordeling van de eerste, de tweede en de derde beklagde tot betaling van een schadevergoeding van 750 euro per jaar vanaf 1999 tot en met het jaar waarin het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is uitgevoerd, minstens tot en met het jaar 2009, te vermeerderen met interest. De burgerlijke partij voert daartoe aan dat de hoge schutterstoren en de andere constructies bedoeld in (onder andere) de tenlasteleggingen B en C visuele hinder veroorzaken, alsook andere hinder bestaande in geluidsoverlast en vallende pijlen in zijn tuin.

De burgerlijke partij laat zijn vordering niet steunen op tenlastelegging A. Tussen de partijen wordt aldus niet betwist dat door uitvoering van de minnelijke schikking van 20 maart 2012 voor de vrederechter, de burgerlijke partij op grond van tenlastelegging A niets meer te vorderen heeft.

De toelaatbaarheid van de vordering van de burgerlijke partij, in zoverre gesteund op de andere bewezen verklaarde tenlasteleggingen, wordt door deze minnelijke schikking echter niet aangetast.

3. Ter beoordeling van de vraag of de burgerlijke partij schade heeft geleden als gevolg van de wederrechtelijk uitgevoerde werken, kan het van belang zijn te weten of deze werken uiteindelijk regelmatig vergund zijn, dan wel vergunbaar waren.

Dit is eveneens van belang voor de beoordeling van de vordering tot verwijdering van de schutterstoren en de in 2007 aangebrachte afbakening en verharding van het terrein.



De regularisatievergunning van 9 november 2009 maakt het voorwerp uit van een beroep tot vernietiging bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen die de zaak op 21 april 2010 in beraad nam (OK 1bis, p. 228) maar nog geen uitspraak velde.

De burgerlijke partij vordert dat de rechtbank de toegekende vergunning overeenkomstig art. 159 Grondwet buiten toepassing verklaart en voert de middelen aan die voor deze Raad werden aangevoerd. Beklaagde voert voor de rechtbank hetzelfde verweer als voor de Raad.

Nog afgezien van de vaststelling dat het de rechtbank niet mogelijk is alle aangevoerde middelen te beoordelen bij gebrek aan administratief dossier (o.a. ter beoordeling van de aangevoerde miskennis van art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen), is het in het belang van elk van de partijen, van de rechtszekerheid en van een behoorlijke rechtsbedeling de beoordeling van de vordering van de burgerlijke partij aan te houden tot wanneer de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitspraak zal hebben gedaan over het beroep tot vernietiging.

De werken werden immers al geruime tijd geleden uitgevoerd, er is geen urgentie bij de beoordeling van de vordering van de burgerlijke partij en er kan worden verwacht dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen alsnog binnen afzienbare tijd uitspraak zal vellen (vgl. R. Witmeur, "Existe-t-il pour le juge judiciaire une obligation ou un devoir de surséance à statuer s'il doit contrôler un acte administratif qui est déféré à la censure du Conseil d'Etat?", P&B 1997, 63).

#### **B. Ten aanzien van**

Overeenkomstig art. 72, §2, eerste lid Gemeentedecreet, verklaart vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, vrijwillig tussen te komen.

#### **C. Overige burgerlijke belangen**

Gelet op het mogelijke bestaan van andere schade, worden de overige burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

\*\*\*\*\*

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;  
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het  
Wetboek van Strafvordering;  
art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195 Wetboek van  
Strafvordering;  
art. 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 50, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en  
wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor  
omschreven;  
art. 1, 3, 5 en 6 van de Wet van 29 juni 1964,  
art. 778, 782, 782 bis Gerechtelijk Wetboek.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

### **VOORAFGAANDELIJK**

Verbeteret tenlastelegging **A** door omschrijving van de ten laste gelegde  
periode als "in de periode van 27.04.2010 tot 19.06.2012".

Verbeteret tenlastelegging **C** als volgt:

*"De eerste, de tweede en de derde:*

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de  
uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot  
de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het  
misdrijf niet kon gepleegd worden,

bij inbreuk op de artikelen 4.2.1. Va) en 6.1.1. al. 1-1° van de Vlaamse  
Codex Ruimtelijke Ordening, de bij artikel 4.2.1. bepaalde handelingen,  
hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning,  
hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de  
vergunning, hetzij in geval  
van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in  
stand gehouden,

namelijk zonder voorafgaande vergunning, op het perceel gelegen te  
ten kadaster gekend onder  
; in eigendom toebehorende aan het Domein van

**meer bepaald**

1. de schutterstoren bedoeld sub B1 in stand gehouden te hebben
2. de overige werken bedoeld sub B2 in stand gehouden te hebben

Te **in de periode van 01.09.2009 tot 09.11.2009"**

Verbeter de tenlasteleggingen **B1, B2 en D** door in de omschrijving van de ten laste gelegde periode de woorden "op niet nader te bepalen tijdstip" weg te laten.

### OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

#### Ten aanzien van

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging wat betreft de feiten onder de tenlasteleggingen **B2, C2, D en E**.

Zegt dat feiten onder de tenlasteleggingen **A, B1 en C1** zoals hierboven omschreven, de beklaagde ten laste gelegd, naar eis van recht bewezen zijn.

**Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling ten opzichte van de beklaagde gedurende een termijn van EEN JAAR vanaf heden.**

#### Ten aanzien van

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging wat betreft de feiten onder de tenlasteleggingen **A - doch alleen wat het bouwen van de metalen constructie betreft -, B1 - wat de uitvoering van de werken betreft en de instandhouding over de periode van 01.08.1995 tot en met 02.11.2008 -, D en E**

Zegt dat feiten onder de tenlasteleggingen **A - alleen wat de instandhouding van de metalen constructie betreft -, B1 - alleen wat de periode van 03.11.2008 tot 01.09.2009 betreft -, B2, C1 en C2** naar eis van recht bewezen zijn.

**Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling ten opzichte van de beklaagde gedurende een termijn van EEN JAAR vanaf heden.**

#### Ten aanzien van

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging wat betreft de feiten onder de tenlasteleggingen **A - doch alleen wat het bouwen van de metalen constructie betreft -, B1 - wat de uitvoering van de werken betreft en de instandhouding over de periode van 01.08.1995 tot en met 02.11.2008 -, D en E**

Zegt dat feiten onder de tenlasteleggingen **A - alleen wat de instandhouding van de metalen constructie betreft -, B1 - alleen wat de periode van 03.11.2008 tot 01.09.2009 betreft -, B2, C1 en C2** naar eis van recht bewezen

**Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling ten opzichte van de beklaagde gedurende een termijn van EEN JAAR vanaf heden.**

### **Kosten**

Veroordeelt de beklaagden HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 213,42 EUR, ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Legt

veroordeelde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, ELK een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **ÉENENVIJFTIG EURO TWINTIG CENT (€51,20)** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131<sup>quater</sup> (ns) (B.S. 1 maart 2013)).

### **OP BURGERRECHTELIJK GEBIED**

#### **Ten aanzien van**

Verklaart zich niet bevoegd te oordelen over de vordering van de burgerlijke partij in zoverre gesteld tegen:

- de eerste beklaagde in zoverre gesteund op de tenlasteleggingen B2, C2, D en E;
- de tweede en de derde beklaagde in zoverre gesteund op de tenlastelegging A in zoverre de tenlastelegging betrekking heeft op het bouwen van de metalen constructie, op de tenlastelegging B1 in zoverre zij betrekking heeft op de uitvoering van de werken en op de instandhouding ervan over de periode van 01.08.1995 tot en met 02.11.2008 en op de tenlasteleggingen D en E.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij voor het overige toelaatbaar.

Houdt de vordering van de burgerlijke partij aan tot wanneer de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitspraak zal hebben gedaan over het beroep tot vernietiging dat de burgerlijke partij bij verzoekschrift van 8 december 2009 instelde tegen de beslissing van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar van 9 november 2009.

#### **Ten aanzien van**

Geeft akte aan \_\_\_\_\_ van haar vrijwillige tussenkomst overeenkomstig art. 72, §2, eerste lid, Gemeentedecreet.

**Overige burgerlijke belangen**

Houdt de overige burgerlijke belangen ingevolge de bewezen verklaarde tenlasteleggingen ambtshalve aan.

Dit vonnis is, na beraadslaging, gewezen door:

- rechter, die de terechtzitting voorziet,
- rechter,
- rechter,

en uitgesproken in de openbare terechtzitting op **ZES MEI TWEEDEUZEND DERTIEN** door in aanwezigheid van  
substituut Procureur des Konings, en met bijstand van  
hoofdgriffier.